

autorizarea titularului dreptului de autor asupra desenelor și modelelor industriale — a produs și a comercializat deja în statul respectiv produse realizate pe baza unor desene și modele industriale trecute în domeniul public, anterior datei de intrare în vigoare a dispozițiilor legale naționale de transpunere?

2. Articolele 17 și 19 din Directiva 98/71/CE trebuie interpretate în sensul că posibilitatea recunoscută statului membru de a determina în mod autonom întinderea protecției și condițiile de acordare a acesteia poate presupune și excluderea acestei protecții atunci când un terț — fără autorizarea titularului dreptului de autor asupra desenelor și modelelor industriale — a produs și a comercializat deja în statul respectiv produse realizate pe baza acestor desene și modele industriale, iar această excludere se aplică în limitele utilizării anterioare?

(¹) Directiva 98/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind protecția juridică a desenelor și modelelor industriale, JO L 289, p. 28, Ediție specială, 13/vol. 26, p. 104.

Recurs introdus la 26 aprilie 2010 de Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) pronunțate la 9 februarie 2010 în cauza T-340/07, Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Comisia Europeană

(Cauza C-200/10 P)

(2010/C 179/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (reprezentant: N. Korogiannakis, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei Tribunalului, obligarea Comisiei la repararea prejudiciului suferit de recurentă ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor sale contractuale în cadrul executării contractului EDC-53007 EEBO/27873 referitor la proiectul

intitulat „e-Content Exposure and Business Opportunities” și obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii în primă instanță, inclusiv în situația în care prezentul recurs este respins, precum și a cheltuielilor de judecată aferente prezentului recurs, în situația în care acesta este admis.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că Tribunalul nu a prezentat suficient de clar motivele respingerii unei serii de argumente invocate de recurentă.

Recurenta susține că Tribunalul a comis o eroare de drept prin adoptarea unei interpretări greșite a textului articolului 7 alineatul (6) din contract, care se referă la obligația contractanților de a lua măsuri adecvate pentru anularea ori reducerea angajamentelor lor de la data primirii scrisorii Comisiei prin care li se comunică rezilierea contractului.

Recurs introdus la 28 aprilie 2010 de Enercon GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camea a șasea) pronunțate la 3 februarie 2010 în cauza T-472/07 — Enercon GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-204/10 P)

(2010/C 179/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Enercon GmbH (reprezentanți: J. Mellor, Barrister, R. Böhm, avocat)

Cealalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Hasbro Inc.

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită Curții:

- Admiterea recursului declarat împotriva Hotărârii Tribunalului și anularea acesteia din urmă, anularea Deciziei Camerei a patra de recurs și, dacă este necesar, anularea Deciziei diviziei de opoziție;

- (dacă este necesar) trimiterea cauzei la Oficiu în vederea unei noi examinări a aspectelor privind opoziția;

— obligarea intervenientei și a Oficiului la plata către recurentă a cheltuielilor de judecată aferente prezentului recurs.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că Tribunalul nu a recunoscut erorile cuprinse în Decizia Camerei de recurs care se întemeia la rândul său pe decizia nelegală a diviziei de opoziție. În special nu s-a recunoscut deloc că (a) Hotărârea Medion ⁽¹⁾ se referea la o situație excepțională în care nu se aplică regula obișnuită potrivit căreia în mod normal consumatorul mediu percepe o marcă în baza unei impresii globale (b) însă în acest caz nu exista nicio împrejurare suficientă să justifice o astfel de abordare excepțională. În cazul în speță niciun element al mărcii anterioare nu avea o „poziție distinctivă autonomă”.

În plus, recurenta susține că, din cauza aplicării incorecte a unui principiu de tipul Medion în etapa incipientă a aprecierii similitudinii, evaluarea globală a riscului de confuzie nu a fost efectuată în mod adecvat.

⁽¹⁾ JO C 106, 30.4.2004, p. 31.

Acțiune introdusă la 30 aprilie 2010 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-206/10)

(2010/C 179/37)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentant: V. Kreuzschitz, agent)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității ⁽¹⁾ și al articolului 4 alineatul (1) litera (a) coroborat cu titlul III capitolul I (boală și maternitate) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se

deplasează în cadrul Comunității ⁽²⁾ prin aceea că a supus acordarea prestațiilor în favoarea orbilor și a persoanelor cu handicap, printre care persoanele surde, în conformitate cu legislația landurilor (indemnizație pentru cecitate, indemnizație din partea landului pentru cecitate, alocație pentru cecitate sau alocație din partea landului pentru cecitate, alocație pentru îngrijire sau ajutor pentru orbi ori pentru persoanele surde, etc.), pentru care Republica Federală Germania este statul competent, condiției ca beneficiarii de prestații sociale să aibă domiciliul sau reședința obișnuită pe teritoriul landului respectiv;

— obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune are ca obiect incompatibilitatea cu Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 și cu Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 a legislației landurilor germane potrivit cărora acordarea de prestații sociale în favoarea orbilor și a persoanelor cu handicap este supusă condiției ca beneficiarii să aibă domiciliul sau reședința obișnuită pe teritoriul landului german în cauză.

Finalitatea Regulamentului nr. 1408/71 constă în a coordona, în cadrul liberei circulații, dispozițiile naționale privind securitatea socială cu obiectivele articolului 42 CE (în prezent articolul 48 TFUE). Potrivit articolului 4 alineatul (2b) din regulament, această reglementare nu se aplică dispozițiilor din legislația unui stat membru referitoare la anumite prestații speciale necontributive, menționate în anexa II secțiunea III, a căror aplicare este limitată la o parte din teritoriul acestuia. Prestațiile germane în cauză sunt menționate în lista de prestații speciale din anexa II secțiunea III la Regulamentul nr. 1408/71.

În opinia Comisiei însă, simpla includere a unei prestații în lista din anexa II la Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 nu este suficientă pentru a exclude o prestație, în calitate de „prestație specială de tip necontributiv” din domeniul de aplicare al regulamentului. Aceasta apreciază că, în calitate de excepție, articolul 4 alineatul (2b) din regulament trebuie interpretat restrictiv: nu se poate aplica decât prestațiilor care îndeplinesc în mod cumulativ condițiile enumerate în dispoziția menționată. Prin urmare, sunt incluse numai prestații care sunt în același timp speciale și de tip necontributiv, prevăzute în anexa II secțiunea III la Regulamentul nr. 1408/71 și care au fost instituite printr-o reglementare a cărei aplicare este limitată la o parte din teritoriul statului membru.

Prestațiile în cauză din partea landurilor nu îndeplinesc însă toate aceste condiții, astfel încât nu trebuie considerate „prestații speciale de tip necontributiv”, ci „prestații în baza unei asigurări de boală”, pentru următoarele motive.